

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות כז.

מסורת הש"ס

(א) ועירובין מה: וס"ג.
(ב) עדות פ"ה ח"ב, (ג) ע"ז
ע"ה, (ד) בערוך לח"ה
כרקס בק"ק, (ה) ע"ז
ע: שבת מה, נדה י"ג
(ו) טהרות פ"ה ח"ה
ספחים י"ג, (ז) עירובין מו:
(ח) למיתנא ספא כרשא
כל"ל מהרש"א, (ט) ופי"ע
מוס' ספחים י"ג ד"ה הלך.

גליון הש"ס

ישי" ר"ה בלשת וכו'
שכחשין. כי נפסק
יהפך בראשית מ"ד
התרטס ונלס:

הגהות הב"ח

(א) גם' כגון דני נשי
דגנבי: (ב) שם דלא
(ערק) תז"ת, וי"ב ס"א
עקר וכן משמע מפרש"י:

מוסף רש"י

[illegible]

הורכבה: למדעת ומין להביע זמן ולא נפדית הר היא של עובדי
סוכנים בדנייהם משום הכי בעיני עדים מעידין אותה שלא נסתרה:
נכבשה: לאינה נחלשת להם לא בעיני עדים הואיל ועל ידי ממון
הוא: ואיכא דרמי לה **מראם**. לא מתני לה להא דרב שמואל בר

רב יצחק אפירושא דמתניתין בלשון
 אלא שנו אלא רמי מירמא מתניתין
 וצרייחא אהדי ועלה שני רב שמואל
 חילוק צין די ישראל תקיפה ליד
 העובדי כוכבים תקיפה: **הני**
דנבי. שבעיהן ימלין ודך המלכות
 להפקיד בימא ונשיא: **בן דנאי**.
 רואה היה ואלעזר שמו כדאמרין
 שני עגלה ערופה (פסוקי). אבל נשי
 דנבי הרוגבים ממון לזמ מקרי:
מתני' **כרסוס**. מזור מתאמתין
 כרסומא (דנרס כ): **פסולוס**.

אסורות ונעליהן דלמס דלמס כהן אסורה
כאמרינן גמ' ב' גמ' חיל על שם
האסורים כל הנעמיים: וישיב
יש עמא' דמקוק להו יגרייהו: רבי
ינחן כן אלעזר אמר. אף בצעילה
ועמיס שנה מותרות: כרכוס של
אוסת מלכות. אילו רוצה להשמות את
בני העיר וכשכוס עיר הקמון
לתמשלנו שומרה ויהא לו תלם עובד:
משמרות. מקום מעמד השומרים
השומרים המלך שלח אתם בארץ
העיר: דמסדר למסא כו'. שמו
כסובות העיר שלמות ברזל שישמעו
קול בהשכל איש רץ עליהם ולכלים
ואוחים ועשקן: ונווא. מקלות
וקיסמין להשכל בהן: ולא קשיא
ליה מדי. לא חייס למיעקר איניס
יחדאיה לנבעול ואין ואין הדבר
הפקר: ומהי שנה משני צדדין.
דמין דכא לשאלו עליו ועל חבירו אמר
רבי יוסי טמאין הכא נמי לכווא
שרין כי הדדי: אחד עמא. שיש
בקרבות מפקיט כל רחוב ואין
ידוע איזהו הטמא אבל כן נמשל
בחדא מהן: ועשה פסרות. נגע
עצמות: עטורים. פסל חד מי
אחי לקמן תלין ליה למימד כדורו
הק דהוא ליה פסק טומאה בריה
וספקיו טהור: עמאין. דהיינו ימא
להו עטורים אחס חד מימיהו ודאי
טהמא אכלת: ככא אחס. בלא
לשאלו בבל אחת: הכא נמי כו'.

נה

אמר רבי לוי יבנון דמהדר לה למתא שושילתא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיא
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני בגו
שושילתא וככלא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר א
שיאן "אם יש שם מחבואה אחת מצלת על כל ה
ימייה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן" כ"ה ת
דלמא לא אמרינן ומאי שנא משני "שבילין אחד מ
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועש
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא וא
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורין
לישאל עליו ויעל חבירו מר מהו ליה לכתב אחת ומר
זה והכא נמי ויעל דשרי ליה לכוליה לכתב אחת דמי
איכא טומאה הכא מי י"מר דאי'ממי בעירב אשי

באן בברבור ש"ל אותה מלכות. פי' שיושעין נצח לפי שאין אחריון מחנה יש פנאי לנשך ולנעול אבל נצחם של מלכות אחרת שאינם מלכות נצח נצולה עליהם אין להן פנאי וכן פי' ר"ח ור"ח יון מוכה צירושלמי ופרך כדכוס של אותה מלכות אי אפשר

לא הוא הדין אפילו
יהיה כך היה איכא
אנן נמי תנינא ^ההעיד
וכסריה בן הקצב על
באשקלון וריחוקה
מעידים עליה שלא
ואמרו חכמים אם
הנה האמינו שלא
היא ואם אין אתם
ושלא נמנא אל
אשקלון דעל ידי
ם מעידין אותה הא
לא מאי לאו לא
נחשבה לא הורגנה
מירמא על תנן די
מינהו העיד רבי יוסי
ממון וקתני טעמא
הא אין עדים מעידין
רב שמואל בר רב
די ישראל תקיף על
שיד עובדי כוכבים
די נפשות אסורה
נשי גנבי ולוי אמר
אמי אמר חזקיה והוא
בי יוחנן אמר יאע"פ
יגה: **מתני'** ^ההעיד
ל חנות שנמצאו
אפילו של חתן עדים
אלו נאמני ואין נאמן
רמינהו ^ההבלשת
ולום חביות פתוחות
דיות בשעת מלחמה
וי שאין פנאי לנסך
פנאי לנסך אין פנאי
משמיה דחזקיה אמר
מלכות כאן בברכות
אותה מלכות נמי
קתני מנייהו אמר
כשמשמרות ראות

ממה נפשך: **כבא** יִשְׂרָאֵל עִיִּי
וַעֲיֵא חֲבֵרוֹ. אִין לִפְרֵס סָבִיל יִשְׂרָאֵל
בְּנֵת אַחַת דִּהְיֵם מַדְרֵז מַדְרֵז עֲלֵמָא
דְּטַמְאָת מַכַּל שְׁכָן דְּבִלְאָו יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי
בְּנֵת אַחַת אֲלֵא מִיֵּי שִׁשָּׁל עַל עֲמִזּוֹ
וְטַהֲרִיבּוֹ וְאֲחִיכָּא בֵּא יִשְׂרָאֵל עַל חֲבִירֵי
דְּמַר מִדֵּי לֵא לְבֵת אַחַת כִּיּוֹן שִׁאֲלָא
עַל שְׁנֵי בְנֵי בְּנֵמַדָּא אַחַד וְאִמַּר מַדְרֵז
לֵיה לֹאֹא אַחַר זֶה כִּיּוֹן שְׁטַהֲרִיבּוֹ קֹדֶם
וְהִכָּא נִמְי כִּיּוֹן דְּשִׁרֵי לְכֹלֵלֵא בְּנֵת
אַחַת דְּמִי אֲחָף עַל שִׁאֲלָא בָּא לְפִטְרֵי
אַלֵּא עַל אַחַת מִיֵּימַר הַדְּרִיב דִּיעֹב לְכַל
שְׁהֲרִיבָא בְּהֵיטֵב הִיוּ וְהִיוּ כֹּלֵיִּי בֵּא יִשְׂרָאֵל
עַל כֹּלֵם בְּנֵת אַחַת וְהִכָּא מַדְרֵז כִּיֵּעַ
וְנִבְנֵם דַּחַק בְּקֹוֹטֶרֶם לִפְרֵס כְּרִי יִסִּי:

ולא נשמאתי מהו מי אמרינן
מה

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

ומפקידו. הרי חנוך
נחשטו ורבי חנוך
דגנב אמר חזקיה והוא
שנמנו רצנו להרעה?
שבעלותו יתנו וידוך
המלכות הפקידים
ונשיתו ודיי אמר אפ"י
ואת גמור יתנו להרעה.
חל' חזקיה דרורא ורבי
י' יוחנן: עיר שכבשה
כרכום. י' חיל הירוש'
העיר. פצור הירוש' כרכום
כל הנותן שבחמהו ספול'
לבעלותו י' ר' יוחנן
שכבשו ירוש' ואם יתנו
אסורה לביתו ואם י' חיל
עירם שלא ובעלו אפילו
פצור אפילו שפחה ראו אלו
נאמנים ואין את נאמן י'
עצמו אל האשה להעיר
עצמה לר' חזקיה להעיר
על שאתו ורביסותיה
שכבשו לעיר. י' חיל
י' יוחנן כ' ששפחים
אז כל המטמטטות חרום
ירוש' וכל שכן בזמן
חבית פתחות אסורות
והטומאה מותרת
מלחמה אלו ואלו חרומות
ישן שאין נשן.
אמר ר' י' לנשן אף אפי'
לבעול י' פני דרורא
דרבתי חזקיה מין י' נשן
כל אלוה' שמישתי חזקיה
אמר כל כרכורם של
אותה מלכות איני אפס'
לשן להם מאי לבעול
ולנשן. אבל של מלכות
אחת יראים [שמן] י'
לחל מאיה מלכות לעזור
לחן ומתהויר' לשלול
להרביח ואין לחן נשן.
אבל לבעול אלו י' לנשן.
אפי' ארזי ב' מאי ארזי
אם י' שם מחבירא א'
[עמלה] על כל הכרונה
ומחרות כלן: נשן י'
אם איני מחזקת אלו
מן מהו. מן אפירין
כל דא דחזאי ויהי הא'
ל' אפירין אלו י'